

Assassinats en sèrie

El nou inspector de policia va arribar a l'oficina. Tenia 24 anys. Es deia Marc, tenia el cabell marró fosc i era molt corpulent. Es va instal·lar al seu despatx. Va explicar que havia rebut una nota d'un assassí i que deia que el dia 15 de maig, es a dir, el dia següent, faria un assassinat, el dia següent un altre i així successivament. Però com que creia que la gent quotidiana no tenia el nivell suficient de matemàtiques, els aniria deixant pistes lògiques que amb una mica de coneixement del tema eren fàcils per trobar el pròxim assassinat.

L'endemà al matí, la comissaria del poble va rebre un primer missatge:

Carrer del rei

$$X^2 - 4X = 0$$

34

L'inspector va llegir en veu alta el document. Van pensar en anar al carrer del rei, però tenien un problema. Hi havien diferents carrers del rei I, II, III, IV, V, i no sabien a quin anar. A un ajudant se li va acudir que l'expressió matemàtica semblava una equació de segon grau, pel que devia tenir una solució que possiblement seria una clau per seguir endavant. Un cop van haver resolt l'equació, que els donava com a resultat la xifra **4**, es van dedicar a pensar que podia tenir a veure això amb l'assassinat.

Tots els policies de l'oficina anaven pensant com podien relacionar el número 4 en l'assassinat que possiblement es podia haver comés. En Marc que tenia bastants coneixements d'endevinalles lògiques va pensar que potser es referia al **Carrer del Rei IV Nº 34**.

Tots els policies hi van estar d'acord i van proposar d'enviar un equip d'investigació juntament amb en Marc i alguns especialistes més a la casa. Un cop van ser allà van descobrir un paratge que preferirien no haver vist. Hi havia el cos d'una noia d'uns 25 anys sense vida sobre una taula de fusta. Tenia dos forats de bala i hi havia una bassa de sang. Van traslladar el cos de la noia al dipòsit de cadàvers per fer l'autòpsia i tenir més pistes per la investigació.

En Marc, pensava que tot aquest joc de les pistes era algun psicòpata que volia riure's d'ells, es va sentir molt malament perquè veia que el que s'estava produint era una sèrie d'assassinats que no pararien fins que s'equivoqués en alguna cosa o arribessin abans que el criminal al pròxim escenari. La majoria de policies de la zona es van passar la resta del dia buscant empremtes per la casa o alguna pista que els portés al següent lloc del crim per poder-se anticipar i així atrapar a algun sospitós, però

malauradament no va ser així ja que l'home que perseguien era molt meticulós i ordenat i només deixava les pistes que li convenia per poder seguir amb el "joc".

El dia següent van quedar tots els policies a l'oficina ben aviat per poder seguir amb el cas. Van rebre un segon missatge, que tot i que cap d'ells volia rebre, la majoria sabia que era inevitable.

Aneu aquí per trobar la propera víctima.

5/. 916 712 9.T Si no arribeu abans de les dotze del migdia hi haurà dues víctimes.

La següent pista era més sofisticada i els va portar una mica més de temps desxifrar-la. Sabien que aquest conjunt de números eren una clau o una adreça d'on havien d'anar, per tant es van centrar en com descodificar-la. Van intentar relacionar els nombres **916 712** amb noms de carrer, amb codis, fent sumes, restes, ... sense èxit. Van mirar l'hora. Els quedava una hora per arribar al lloc indicat o passaria una desgràcia que ningú volia.

En Marc es va fixar en que tenia l'esquema d'una adreça, però invertit, en el lloc de lletres hi havia números i viceversa. Si això era veritat el primer cinc tenia que ser una C de carrer. Van mirar quina lletra de l'abecedari era la cinquena, però la E no els servia. Un oficial de policia que portava una estona callat, els va dir que es pensava que tenia la solució, que tenien que anar al **Carrer Nus Sud**. Tots els policies molt sorpresos li van demanar que els expliqués com havia arribat a aquesta conclusió i aquest els va explicar que si substituïen cada número per la primera lletra d'aquest els sortia l'adreça.

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Z	U	D	T	Q	C	S	S	V	N

Els policies el van felicitar, però no sabien a qué es referia l'assassí amb 9.T. en Marc els va dir que si per calcular el nom del carrer havien substituït els números per les lletres corresponents, havien de fer el contrari amb la T. Havien d'anar al **Carrer Nus Sud Nº 3**. Van mirar el rellotge. Eren les onze i vint-i-cinc minuts. Tenien 35 minuts per arribar a l'altra punta de la ciutat.

Van posar les sirenes i van anar molt ràpid cap allà. Anaven justos de temps pel que no podien perdre ni un segon.

Van arribar quan el rellotge marcava les 11:57. Van entrar i es van trobar amb el cos d'un noi degollat. Havien arribat a temps de salvar-ne un.

Varen buscar en l'escenari del crim, per intentar aconseguir alguna pista que els ajudés a agafar al culpable.

Hi havia un rastre de sang que els va portar fins a la nevera. La van obrir i es van trobar amb un missatge sobre un tros de paper.

Molt bé, heu pogut salvar a una víctima, però el joc continuarà fins que jo ho digui.

Es respirava un aire ple de dificultats i els policies estaven decebuts. La majoria d'ells no havien vist mai el cos d'una persona assassinada fins fa un parell de dies, i encara menys, havien hagut de seguir la pista a un criminal que semblava no tenir límits.

Van buscar coincidències entre els dos assassinats, per intentar trobar alguna relació entre els morts o esbrinar si l'assassí només estava posant a proba a la policia. La resta del dia va passar amb normalitat, sense cap novetat.

El dia següent quan van arribar a la oficina on portaven el cas, van rebre un email d'un tal Pol que els explicava que creia que algú l'havia seguit. Explicava que vivia a deu passes de l'estació, en el **Carrer Santa Fe**, en la casa número 43, i els demanava si podien comprovar si passava alguna cosa estranya a la zona.

La policia va enviar un grup de 3 homes al carrer indicat per comprovar si el que deia aquest noi era veritat. No hi van posar massa atenció, semblava una tonteria, i creien que el tema dels assassinats era més important.

Els policies es van començar a impacientar ja que eren cap a les dotze del migdia i encara no havien rebut més dades sobre el criminal. Alguns creien que havia decidit posar fi a aquella barbaritat que havia començat, d'altres tenien un mal pressentiment, com si tant de temps sense tenir-ne notícies fos una mala senyal. Però no va durar tot el dia. Quan va caure la tarda van rebre un nou missatge.

Us puc escriure missatges de moltes formes diferents i no heu fet cas al meu email.

Els 3 policies que heu enviat a casa d'en Pol estan morts, i si seguïu malgastant el vostre temps així, possiblement més policies moriran.

La resta de policies de la comissaria es van prendre aquest missatge de forma personal. Alguns per por de que la sort que han patit els seus companys no els passi a ells. D'altres perquè havien perdut companys de feina, i sobretot, amics. Tot i el mal ambient que hi havia, es van prendre el cas com a personal i van decidir atrapar al criminal.

Tots el policies se'n van anar a casa seva a descansar, però en Marc no es conformava a anar sempre darrere de l'assassí i va voler anticipar-s'hi. Es va passar tota la nit buscant pistes en llibres de problemes lògics i matemàtics. Després d'una nit molt intensa intentant trobar un sistema que delatés al criminal, va descansar unes horetes.

L'endemà tots els policies van arribar a la comissaria amb ganes d'atrapar el delinqüent. Eren les deu del matí. Van rebre el missatge que tots esperaven.

El nivell augmenta. Aquí teniu varies pistes que us conduiran a la propera víctima. Teniu 3 hores. Afanyeu-vos

A on soc?

Així que em teniu voleu compartir-me. Però llavors jo ja no soc qui soc.

Un home va viure un quart de la seva vida a París, una cinquena part a Nova York, un terç a Los Angeles i, finalment, 13 anys a Buenos aires. A quina edat va morir?

A quina part?

A quin lloc?

Quin és aquell invent antic utilitzat el algunes contrades del món que permet veure a través de les parets?

Al veure el missatge més d'un policia va pensar que aquest era la fi, però en Marc va intentar tranquil·litzar-los. Els va dir que tenien 3 hores per resoldre un problema i dos enigmes. Que es posessin en grups i intentessin buscar algunes respostes.

El temps anava passant. Un grup de policies van esbrinar la resposta a la primera pregunta. Recordant endevinalles semblants de quan eren petits, varen descobrir la paraula. Era **Secret**. Ràpidament ho van relacionar amb un carrer de la ciutat.

En Marc es va aixecar de cop i els va dir que tots els policies es dirigissin cap al **Carrer Secret nº 60**. Els seus companys li van demanar explicacions, però aquest els va dir que

no tenien temps a perdre. Que havien d'arribar el més ràpid possible. Que potser encara tenien temps a atrapar a l'assassí.

Quan els policies van arribar a la casa número 60, en Marc els va dir que havien de buscar a prop d'una finestra. Van entrar tots a la vegada. Uns per la porta del davant. Uns altres per la del darrera. Quan van pujar al segon pis, varen sentir crits i es van trobar amb un home d'uns 35 anys que tenia una pistola i estava apuntant a una noia. Quan el criminal els va veure arribar, es va posar a disparar a la porta per protegir-se, però en Marc va aconseguir ferir-lo, atrapar-lo i així es podria fer justícia.

Quan els policies li van demanar com havia descobert on es trobava l'assassí en el moment de l'últim crim, aquest els va explicar que l'endevinalla tenia com a solució **la finestra** i que el problema que els havia plantejat es podia resoldre amb una equació. Els hi va dibuixar i els va explicar com ho havia fet.

$$X/4 + X/5 + X/3 + 13 = X$$

$$X - (X/4 + X/5 + X/3) = 13$$

$$X - 47X/60 = 13$$

$$60X - 47X = 13 \cdot 60$$

$$13X = 13 \cdot 60$$

$$X = 60$$